

гарски и румелийски братя вече сж освободени и тѣ се надѣятъ, че ще настане и тѣхния редъ.

Нѣма съмнѣние, че на елленитѣ, — изъ срѣдата на които цѣли вѣкове считали за тѣхно всичко, което било въ Македония интелигентно и всичко, което влизало въ състава на тамошното духовенство, — е тежко, за да се прѣклонятъ прѣдъ невѣжественитѣ и прѣзирани отъ тѣхъ маси. Но нека тѣ взематъ въ внимание пробужданието на националноститѣ и тогава за тѣхъ ще бжде ясно, че отсега това движение е неустраимо. Нѣмцитѣ въ Бохемля, венгритѣ въ Кроация и шведитѣ въ Финляндия тѣй сжщо иматъ притезание да считатъ себе си за орждия на цивилизацията, и, при това, тѣ трѣбва да признаятъ правата на онѣзи народи, които тѣ твърдѣ дълго врѣме съвършено прѣнебрегавали.

Въ това отношение съществува йоще по достопримѣчително обстоятелство: Влахо-цинцаритѣ, които едно врѣме съвсѣмъ не се противяли, позволявали да ги прѣвърщатъ въ гърци, — захванали сега съ гордостъ да вспоменуватъ своето латинско потекло и да се сношаватъ съ Румния, отгдѣто вече почнали да имъ испращатъ книги и вѣстници. А тѣй като тѣзи островчета римски колонисти ненарушимо се запазили срѣдъ албанцитѣ, българитѣ и гърцитѣ, които ги заобикалятъ отъ всички страни, то ще дойде врѣме, когато ще трѣбва да се признае и тѣхната националностъ и като я признаятъ, да дадатъ и на тѣхъ мѣсто въ бждащата балканска федерация.

Горѣспоменатото положение на Македония, което Европа не би търпѣла нито единъ мигъ, ако би да го знаеше добрѣ, — трѣбва да се устрани; но какъ? Срѣдства за това биле указани въ нотата отъ 13 февруарий 1870 година, редактирана отъ името на торийския кабинетъ, а тѣй сжщо и въ онѣзи прѣобразования въ турскитѣ провинции, които Россия

българско патриаршество, закрито прѣди сто години вслѣдствие на гръцкитѣ интриги, и че диоцезията Костуръ е съставлявала частъ отъ Охридското българско патриаршество, — ний, Костурци, които живѣемъ въ Атина, постановихме да испратимъ на българския екзархъ, негово блаженство, високопрѣосвященному Иосифу, благодарственъ адресъ за неговитѣ грижи, насочени да защищаватъ правата на българската община въ Костуръ“.